

عنوان مقاله:

عملگرهای ناقص ساز در زبان فارسی: رویکردی شناختی

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی در زبانهای خارجی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

رحمان ویسی حصار - گروه زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

حبیب سلیمانی - گروه زبان انگلیسی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایرانی

خلاصه مقاله:

جستار حاضر به واکاوی افعال ایستا و عملگرهای ناقصساز در زبان فارسی از منظری شناختی میپردازد. در این راستا نمودهای واژگانی بر حسب معیارهای تقید زمانی و (نا)همگونی ساختاری مورد ارزیابی قرار میگیرند. در نتیجه محمولهای ناقص به صورت افعالی تبیین میشوند که تقید زمانی نداشته و فاقد ناهمگونی ساختاری میباشند؛ اما افعال کامل به صورت افعالی مقید و ناهمگون توصیف میگردند. در ادامه سه عملگر مهم و پربسامد استمراری، عادتی و زمان دستوری مورد بررسی قرار گرفته و تعامل معناشناختی آنها با نمودهای واژگانی تحلیل میگردد. نتایج نشان میدهد که کارکرد اصلی این سه عملگر در راستای ناقصسازی افعال کامل میباشد. برای مثال عملگر استمراری مرزهای بیرونی رخدادهای کامل را حذف کرده و بر مرزهای میانی تمرکز میکند؛ این در حالی است که عملگر عادتی هم مرزهای بیرونی و هم مرزهای درونی افعال کامل را از کانون توجه زبانمند خارج میسازد. همچنین نشان خواهیم داد که عملگر ناقص ساز استمراری در ترکیب با افعال تحققی/فعالیتی، دستاوردی و لمحہ ای به ترتیب تفاسیر استمراری، آغازی و تکراری را تولید میکند.

کلمات کلیدی:

فعل ایستا، عملگر ناقص ساز، زبان فارسی، زمان حال، می، داشتن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125531>

